

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra E Bindstouw (DK) (paralleltekst med Rigsmålgengivelse)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 288. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515386969424/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

«De war en knøw Histaarri den» saah Mads Uhr, «aallywl den war om en Hæjst. Men no skal A faatall Jer jent om en Staahkelsmand, aa hudden A kam ve ed mæ ham.»

«Hwissommensti – saah han no Mads Uhr – te I haa wor i Her-ning, ælle dæhromkring, saa veed I aasse te der ær en grumme stuer Mues dæ synnen for. Den samm Mues æ slet ett saa møj gjæw aa go æwwer faa Hæwem der ett æ wal kint.

De wa de Sommer A tint ved Kræns, saa kam der en Kow isyk deruhd, aa de war aa dem A sku pas pœ. A tow hin ve e Hwonn, aa A tow hin ve e Haahl; men hun vill slet ett sjæl hjælp te; aa nær Jen ve hjælp Jen, aa Jen ett ve gjør en bette Koen, hwa ska saa Jen blyw te? Som A stor aa bødler mæ den hæ speddels Kow, saa komme dær en Staahkelsmand derøwwer fræ Rind, – aa dem di kalle Rakkere. – «A for aa hjælp Dæ» saah han, «ta Do no ve e Hwonn, saa vel A læth ve e Haahl.» De batted, faa han prak hin aasse unner hin Haahl mæ hans Pigkjæp, aa saa fek hun isin aa vil sjæl krat ve. «Hwa gie Do mæ no faa de?» saah han. «A haar ett Nød aa gi Jer» saah A, «ant end Tak.» – «Dem vel A ett hæ swaahrt han; «men hwissommensti te A engaang sku kom isok enten po den jenn Maahd eller po den aahn Maahd, ve Do saa læ mæ en Haaen, om Do æ tereh?» – «Da vel A aasse de» swaahrt A. «Godt nokk» saah han, aa saa stumred han aa op ad e Bøj te, aa saa wa de ett mier.

Hwitti war ed no, A kam te aa tien i Suuhns Præjstgoer? – De ka aasse vah de samm. A ku goe mæ e Hjelli, men hwo gammel A war, de ka A ett howw, for A vehd ett saa nœww, hwo gammel A æ no. E Præjst war ælles en grumme guc Mand, men Gud bewaahrs faa Kuen, han had! Hun wa saa uen ve ham, som nown Kuen ka væhr, aa han had ett Hunds Ret ve hin. A haa redded ham tow Gaarng aa hinne Kloer – faa han war en bette faapint Sperris, aa hun wa stuer aa stærk, men A war indda stærker, aa ku majt hin. – Hun had faat isinn aa vil gie Nød ve ham, A passer ett wal om aa sæjj, aa rennt ette ham runnen om æ Goer mæ en Knyw i hinne Haaen, aa rovt, te hun sku gie de hæhr ve ham. De kun A ett lih, aa saa tow A e Knyw fræ hin, aa trudd hin te aa væ skekkele – men de wa ejs ett de A vil sej. – Saa war